

Benzon: Da jeg hørte den sidste ærede Taler og særlig hans Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og ligeledes da jeg i Dag hørte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og hans Bemærkninger til den sidste ærede Taler, sagde jeg til mig selv, at der var nogen Lighed mellem en ung Pige og en Rigsdagsmand, det er ikke godt for nogen af dem, naar de have det, man kalder en Fortid. Jeg er saa heldig stillet, at jeg i alt Fald politisk set i denne Sag ikke har nogen meget lang Fortid. Men jeg har dog en, der strækker sig fra i Fjor, og den blev jeg mindet om, da jeg kom ind i Salen i Dag og hørte det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) tale om, hvorledes han var ganske glad eller meget glad endog over Skattelovene i deres nuværende Form. Paa et vist givet Punkt i sin Tale saa han paa mig og vendte sig til mig og sagde, at han forstod ikke, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds ikke var saa fornøjet med Skattelovene; nu vare de meget gode, og han kunde ikke forstaa, at vi her i Byen ikke vare glade over, at vi fik den Ære at dele noget af de Byrder, som tidligere uretfærdig havde hvilet paa Landbruget. Jeg kom da til at huske paa, at i Fjor, da vi havde Skattelovene for, spillede det ærede Medlem og det andet ærede Medlem for Bornholm paa en hel anden Violin. Da var der noget med en Smørafgift paa Bornholm, der var nogle meget gamle Skatter og Afgifter, der stammede fra Gud ved hvor længe siden, og de vare ikke komne i Orden den Gang. Da lød hans Sang omtrent som vor fra København, at dette her kunde aldeles ikke gaa an: Hvordan skulde vi klare os, naar vi kom hjem til Vælgerne? Jeg erindrer, at jeg tillod mig at foreslaa et Bytte, jeg vilde gaa over paa Bornholm og se at klare Smørret, hvis han vilde blive i København og klare det her. Jeg er villig til det endnu. Jeg tror imidlertid, at vi komme meget lettere fra det paa Bornholm med disse Skattelove. Nej, jeg tror, at det ærede Medlem maa indskrænke sin Glæde til sig og den anden Repræsentant fra Bornholm, thi de have Grund til at være glade, det, de have ønsket forandret, er blevet forandret ved Lovene, de se dem virkelig i en bedre Skikkelse. Hvis det ogsaa var Tilfældet med os, vilde vi naturligvis ogsaa være glade; men det have vi desværre ikke, vi se dem i en Sikkelse nu, der for Byerne

og specielt for København er ubetinget mindre gunstig, end de vare i Forvejen.

Jeg skal derfor føje et Par Bemærkninger til, hvad jeg alt har sagt, om de Forandringer der er sket. Jeg glemte sidste Gang, da jeg havde Ordet, da jeg omtalte Forandringerne til det værre, navnlig med Hensyn til Aktieselskaberne, at omtale en Bestemmelse i Forslaget om Ejendomsskylden. Der er der ændret i Afkortelsesreglerne for de mindre Ejendomme paa Landet. De ere blevne gunstigere. Ganske vist er Maksimumsummen sat ned til 12,000 Kr., men samtidig har man ganske rolig ladet de 3 Lejesummer, der svare til Afdragene i Byerne og paa Landet og som ere 60, 120 og 180 Kr., staa. De burde konsekvent være ændrede til 75, 140 og 200 Kr. Jeg har underhaanden gjort opmærksom herpaa, men der er ikke sket noget. Det vil være en simpel Retfærdighedshandling mod Byerne, at det sker. Endvidere har man foretaget en Ændring, som er i ganske god Hensigt. Der staar, at for Huse paa Landet, der bebos af en Familie, som henhører til Arbejderstanden eller ernærer sig ved Fiskeri osv., foretages der visse Fradrag i Vurderingssummen, forinden Ejendomsskylden beregnes. Saa har man ræsonneret som saa: Hvorfor skal det kun være af Huse paa Landet, det bør ogsaa være af Huse i Byen. Man har saa strøget „paa Landet“, men man har glemt at stryge „en“ foran Familie. Det er jo ikke almindeligt, at Huse i Byen bebos af een Familie, i Reglen er der mange om et Hus. Det lille Ord „en“ gør, at Forandringen ikke vil blive til nogen Nytte for Byerne.

I Lovforslaget om den kommunale Beskatning; som vi jo have Lov til at omtale sammen med de andre Forslag, findes der en § 2, som ogsaa i og for sig ser ud til at være ret uheldig for Byerne. Det er den, hvori der bestemmes, at en Skatteyder, naar han har Ophold i en Kommune paa Grund af Udøvelsen af et offentligt Hverv, og han samtidig opfylder Betingelserne for at sættes i Kommuneskat i en anden Kommune, ikke kan sættes i Skat i den første, naar Opholdet ikke kan antages at ville udstrække sig over hele Skatteaaret. Det er en Bestemmelse, som vistnok er videre rækkende, end man har tænkt. Det, man har villet, er, at Folk fra Landet, der opholde sig her for at deltage i Rigsdagsarbejdet og have deres Familier hjemme, ikke skulle beskattes her i